

שידור

בתוככי הרשות

טרור במיסדרונות

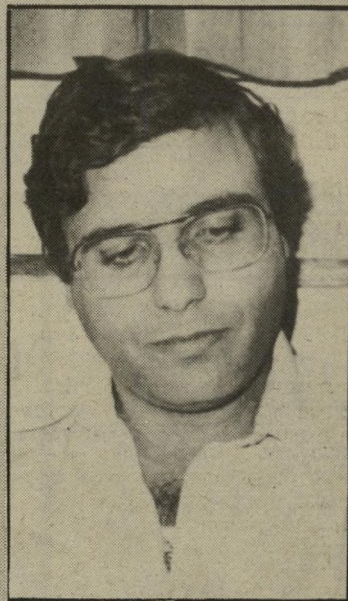
עובדי רשות השידור, הן ברדיו והן בטלוויזיה, מסתובבים בימים האחרונים אחוזי כהלה ופחד. חרב הפיטורין מונחת על צווארם, כפי שהיא מונחת על צוואר כל עובדי הסקטור הציבורי, ועל צווארם של כל עובדיהם המדינה.

בסוף השבוע הגישו מנהלי החטיבות ברדיו ובטלוויזיה לממונים עליהם הודעות על פיטורים. הרשימות צריכות להגיע לאורי פורת, מנכ"ל הרשות, והוא צריך למסור אותן לאישורם של ראשי ועדיה העובדים. פגישה שנקבעה בין פורת לבין ראשיה הועדדים ביום השני בבוקר התבטלה, והרשימות נשארו תקועות אישם במישרדים של הנהלת הרשות.

כינתיים מסתובבים העובדים מבוהלים, כשאננם יודעים מי ומי בין המפוטרים. הם אינם יודעים גם מה הקריטריונים שלפיהם נערכו הרשימות האלה.

את המצב הזה מנצלים מנהלים זוטרים, המסתובבים בכניינים, כשעל פניהם ארשת של חשיבות והבעה של יודיעיסוד בנוסח: "אני יודע משהו שאתה אינך יודע". הם מטילים מורא על העובדים, כשכל אחד מהם מוכן "לנדר" סוד שלא

רצף של בית סוהר

מועמד מלכה לשלב הבא

בשבוע שעבר התקיימו בחינותיכר למיר עמרים לתפקיד קריינררצף בטלוויזיה. בין המועמדים הופיע גם **שימועון מלכה**, דובר שרות בתיהסוהר. הבחנים טענו שלמלכה קול רריופוני טוב, והוא עלה לשלב הבא של הבחינות.

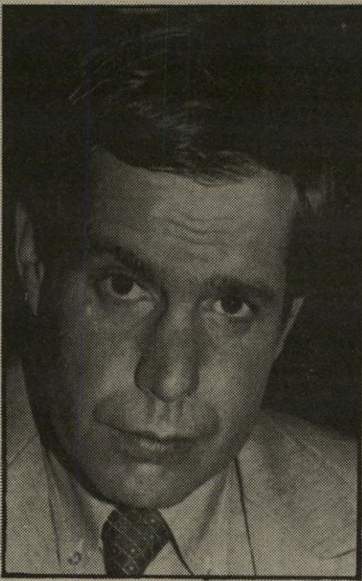
לפירסום. אחד מספר בחשאייות כי המיועדים לפיטורים הם מפרנסים שניים במישפחות, ואז נכנסות כל הנשים למתח. אחר מספר כי המיועדים לפיטורים הם אותם הצפויים לפרישה לגימלאות בחמש השנים הקרובות. שלישי, "מדליח" כי פיטורו כל מי שנמצאים ברשות השידור פחות משלוש שנים, וכן הלאה.

יחד עם זה מסתובבים מנהלים זוטרים בין העובדים ורומזים רמוזים, בנוסח: "אתה יודע, בזמן האחרון אתה בקושי עושה תוכנית אחת בחורש, וזה מעט מאוד".

במצב כזה, רואים את עצמם רוב העובדים כשייכים לשלוש או ארבע קבוצות פוטנציאליות, המיועדות לפיטורין. איש של מנהלים לא קרא לעובדים להסביר להם מה עומד לקרות, ואף הוא מתכוון להרכיב את רשימתה המפוטרים. אחד מן העובדים אמר השבוע: "הם מתנהגים כמו גנבים בלילה, ואני חושש שיבוא אליי שליח כאישור לילה, ירחוף את מיכתבהפיטורין מתחת לדלת ויברח".

במצב הזה מוטרד **אמנון נרב**, יו"ר ועד העיתונאים של קול ישראל ויו"ר ועד תליאכבי, כשלאננם היסטריים משעותה הבוקר המוקדמות.

קרפין תובע את בראל

תובע קרפין דיבה

טען כי עשה מה שעשה בהתאם לסמכויותיו ותפקידו.

עם פירסום מסקנות בית הדין המישמעתי של רשות השידור, ביום החמישי, טילפן יוסף בראל אל מיכאל קרפין לכרכו על זכויו בקשר לנסיעה לגרמניה. קרפין לא שמח לבירכתו של בראל. הוא ידע שתביעתדיבה על סך של 10 מיליון שקל ברר.

מיכאל קרפין, עורך מבט. עומד להגיש תביעתדיבה נגד **יוסף בראל**, המנהל הממונה של הטלוויזיה. מקור התביעה באירועים שהתרחשו סביב נסיעתו של קרפין לגרמניה, והכתבה ששודרה במבט על התיירות בגרמניה.

כל החוקרים, שהתבקשו לבדוק את העניין ולוודא אם קרפין קיבל את הנסיעה כשחודר, ואם התבקש כתמורה להכין כתבה למבט. בדקו את העניין והחליטו שנסיעתו של קרפין והכתבה נעשו בתוסלב, וכי לא היתה בהם כל עבירה.

קרפין תובע את בראל על דיבה, על סמך מיכתב שכתב מנהלהטלוויזיה ב-5 במאי שבו ביקש מנציבות שרותהמדינה חוות דעת מישפטית. קרפין טוען כי בקשתו של בראל נעשתה ללא סמכות ושלא בתוסלב, מכיוון שנאותו זמן מינה **אורי פורת**, מנכ"ל הרשות, את **אריה אבנר**, מנכ"ל הרשות, לבדוק את העניין. אבנר קבע שקרפין נקי, גם ועדתהכנסת לביקורת המדינה דנה בנושא זה, חבריה כעפו על בראל, מכיוון שפנה ביוממתו, ללא התיעצות עם המנכ"ל, לנציבות שרותהמדינה.

נוסף על כך, טוען קרפין בתביעתו, הפיץ בראל מיכתב בקרב חברי הוועדהמנהלה, שבו השמיץ את עורך מבט ביחס לנסיעה ואמר, בין השאר, כי קרפין "מכר את המסך תמורת נסיעה לגרמניה".

מייד אחרי פירסום פרוטוקול הישיבה של ועדתהכנסת לביקורתהמדינה שלה עורך הדין יחזקאל ביניש מיכתב לבראל, וביקש ממנו להתנצל לפני קרפין. ולא, כך נאמר במיכתב, ישקול קרפין הגשת תביעה לבית המישפט. בראל השיב במיכתב קצר, שבו

לא היה ולא נברא

מישהו מתכוון, כנראה, להכפיש בכוח את שמו של **דן שילון**. מישהו הפיץ בשבוע שעבר ששילון נפגש עם כמה מראשי מיפלגתהעבודה, לדיון על העמלות מערכתהבחירות הבאה של המערך. שילון קובע שלא היו דברים מעולם, ושלא לא היה נוכח בשום פגישה כזו, ולא נמצא במשאומתו עם שום מיפלגה, גם לא עם המערך, ביחס למערכתהבחירות הבאה.

דן שילון עסוק עכשיו בניהול חברתי תיקשורת חדשה בשם רשת - תיקשורת והפקות, בבעלות הצהרון ידיעות אחרונות והחברת תדיראן. שילון אינו מאושר מן הפירו סומים הקושרים את מועמדו כמנהלהטלי וויזיה למיפלגת העבודה.

אומרו שילון:

מחוללהשדים, המתנהל זה כמעט שנה סביב מינוי מנהלהטלוויזיה, מעורר בי בחילה. מעולם לא ביקשתי להיות מנהלהטלוויזיה, מעולם לא פנית לאיש - לא בדרג הפוליטי, לא בדרג הניהולי ולא בדרג המיקצועי - כדי שייסעו בידי לקבל תפקיד שמעולם לא הבעתי את רצוני בו.

אם היו מי שהעלו את שמי ופנו אליי בקשר לניהול הטלוויזיה, הרי שהם עשו זאת ביוזמתם, על דעת עצמם ובלי עידוד שלי.

לא-מועמד שילון (עם מנחה אגמון) איזו פגישה?

כל שהשכתי, גומנו לפונים אליי היה שרק אילו נוצרו תנאים מתאימים, שיאפשרו חריש עמוק בטלוויזיה - בתחום התוכנית, ההפקתי והטכנולוגי - רק אילו הייתי אמין באמת ובתמים שאפשר להבריא את המוסד מתחלואיו הקשים - רק אז הייתי שוקל הסכמתו, או אי הסכמתו, להיכנס לתפקיד. מאחר שלא נוצרו

פרידה לישראל סגל, שבה נכחו, פרט לאנשי הטלוויזיה, גם עמיתים מן הרדיו, מן העיתונות הכתובה וסתם חברים טובים, שכאו לומר שלום. הנושא המדובר במסיבה היה המריבה בין **חנן עזרן** לבין **מיכאל דרוון**, שהסתיימה כרם, כמעצר במישטרה ובמניו איש שיכבדק את המיקרה.

תנאים כאלה, לא הגעתי אפילו לכלל התלכטות בשאלה זו.

זה גם היה למעשה הרקע להסכמה שלי להשתתף במונו במיכרו לתפקיד מנהלהטלי לווזיה, מה שקרה סביב קיום המיכרו, ר ההשתוללות הפוליטית שהתנהלה והמתנהלת מאו, רק מגבירים את שאטהנפש שלי כלפי המתרחש שם.

אני מבקש להדגיש כי בשום שלב לא הייתי מוכן להתקרב למסדר הזה כשליח פוליטי. 25 השנים שעשיתי עד היום במיקצועות הטלוויזיה והרדיו לא נעשו כדי שבסופו של דבר אורקק לדחיפה או לבלימה פוליטית. כרטיסהביקור שלי עומד למיבחן אך ורק על-פי אמותהמידה מיקצועיות, וכל מי שמוסיף להדביק לי תווית פוליטית עושה זאת מתוך שיקולים זרים וזדוניים.

מה שכואב באמת בכל הפרשה הזאת הוא שרוב העוסקים כיום בענייני רשות השידור זנחו זה מכבר את הטיפול במשבר המיקצועי העמוק שהרשות נתונה בו. עניינם נתון למאבקיכוח פוליטיים אוויליים, שאין בינם לבין ראיית טובת רשות השידור ולא כלום.

אני מצידו, לא הייתי ואינני שותף למישחקים הללו. אינני מבקש דבר מאיש, אינני חייב דבר לאיש, ואיש לא חייב לי דבר. טוב לי בעיסוקי הנוכחיים.

מאחורי המיקרופון

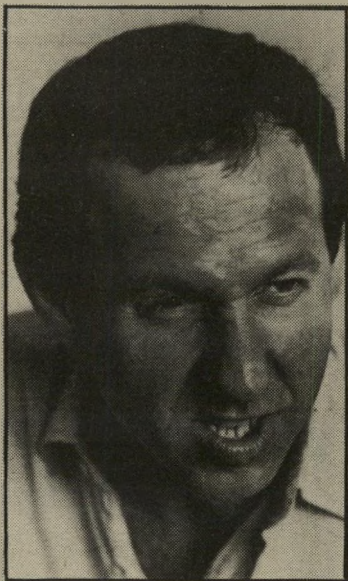
אישור אחרי

שלושה חודשים

לפני שלושה חודשים הוקלטה בגליציה"ל התוכנית שאלות אישיות. שאתה עורך **יעקב**

גזית

שבר שן

מנשי גזית

תקרית במינון

גבי גזית, המגיש הפופולארי של התוכנית היומית יש עניין, שבר את השן שלו בזמן שאכל ארוחתצהריים במינון של קול ישראל בתליאכבי. הוא הלך מייד לרופא שיניים, שטיפל בשן הפצועה, שילם לו ממיטב כספו, לקח קבלה וניגש לבעל המינון, בררישה שיתן לו את תמורת הטיפול, בעל המינון סירב לשלם, וגזית שיקל את האפשרות לתבוע אותו על הנזק ועוגמתהנפש שנגרמה לו בעיקבות המיקרה המצער.

אגמון, עם דויד מנע. היא לא שודרה עד השבת האחרונה, בגלל בדיקות שונות שהיתה צריכה לעבור.

מנע הוא חבר מליאת רשות השידור מטעם חרות. בדבריו תקף את עווי ברעם, מזכ"ל מיפלגתהעבודה. הרבר לא מצא חן בעיני ממונים שונים, שביקשו לשמוע את התוכנית לפני שידורה.

בין השאר הועלתה הצעה להקליט את התוכנית מחדש, בלי ההתקפה על ברעם, אך הצעה זו ירדה לבסוף מן הפרק, ואחרי בדיקות שונות שודרה התוכנית כמלאוה.

ענת מרגוסטי